Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

in benedictionibus & in maledictionib' similis sententia
pseuerat. Qui sicut q̃ facit fr̃i. dõ sicut facit. & q̃ hono
rat frem. dm̃ honorare declarat. Assuescam' q̃ linguã mãm
ad benedicendũ esse, peluẽ. abstine inq̃t psalmista lin
guã tuã a malo. Non enim ppt̃ hoc illã ds tbuit ut male
dicam' ut sucia inuicẽ iactem' uel accusandi mutuo
geram' studiũ. s; ut pcã dm̃ laudem'. ut illa loq̃mur
q̃ gram audientib' sferam. q̃ ad pfectũ & ad edificati
onẽ pficiant, primoq; Pone q̃a maledicisti hunc aut
illũ. qd ex hoc rogo lucrat' es. Nonne t ipsi maxime no
cuisti. Siq̃dẽ opinionẽ maledictoris hominis incurristi.
Nullũ ẽ enim ut prorsus malũ qd usq; ad eũ sistat q̃ patit.
& ñ cia illũ q̃ facit una sphendat. sic uerbi causa
inuidia. Inuidus enim putat q̃dẽ insidiari alio. sed
pm' illo malo sumit. & tabido corde macerat. adhec
cia odio cunctis habebit. Item cupidus ut auarus auferr
q̃dẽ pecunias aliq; s; cia s auferr gram auferr carita
tẽ. facit ut ab omib' accusetur. Multo q̃ppe melior ẽ opi
nio bona pecuniis. Illa enim si mala fuerit ñ facile ab
luit. pecunias autẽ ñ ẽ laboris acq̃rere. Magis autẽ
pecunie & cui assunt ñ satis adiuuant. & cui desunt
nichil prun' obsunt. opinio autẽ bona si assit, pdest
plurimũ. si v absit facit, pbrosũ hominẽ facit infamẽ
& ridiculũ omib' sstituet & exosũ. Similit iracundus
se ipsũ pmũ dilanians punit. & tẽ illũ sua q̃ in
dignatione raptat. Sic & maledicus pmo se ipsũ con